

บทนำ

การดำเนินนโยบายต่างประเทศที่สุขุมรอบคอบย่อมนำมาผลประโยชน์มาให้แก่ประเทศชาติ เป็นอันมาก ทั้งทางด้านการเมืองภายใน และในเวทีการเมืองระหว่างประเทศ ครั้นข้าม หากประเทศใดดำเนินนโยบายต่างประเทศโดยไม่พิจารณาถึงสถานการณ์รอบคอบให้ละเอียด เสียก่อนย่อมจะนำความเสียหายมาให้แก่ประเทศชาติของตนไม่น้อย ซึ่งบางครั้งอาจจะก่อให้เกิดปฏิกิริยาไม่พอใจของชนในชาติ นอกจากนี้ในสายตาของต่างประเทศย่อมจะมองประเทศนั้น ด้วยความไม่นิยมนับถือ ซึ่งมีผลทำให้เกียรติภูมิของชาติต้องเสื่อมเสียไปด้วย

จากการติดตามนโยบายต่างประเทศของประเทศต่าง ๆ ในภูมิภาคเอเชียอาคเนย์ ผู้เขียนวิทยานิพนธ์มีความเห็นว่า นโยบายต่างประเทศของสาธารณรัฐสิงคโปร์เป็นนโยบาย ต่างประเทศที่น่าสนใจเป็นอย่างมาก เพราะถึงแม้จะเป็นประเทศที่เล็กในภูมิภาคนี้ แต่สิงคโปร์ ก็สามารถวางตนได้เท่าเทียมกับประเทศที่ใหญ่กว่าตนมากมายทั้งยังสามารถรักษาเกียรติภูมิของตน ในวงการเมืองระหว่างประเทศได้เป็นอย่างดีอีกด้วย

วัตถุประสงค์

วัตถุประสงค์ของวิทยานิพนธ์นี้ มุ่งศึกษานโยบายต่างประเทศของสาธารณรัฐสิงคโปร์ ในแง่ของปัจจัยทั้งภายในและภายนอกประเทศ ที่มีผลต่อการกำหนดนโยบาย ศึกษาวัตถุประสงค์ สำคัญของนโยบายต่างประเทศที่สืบเนื่องมาจากปัจจัยดังกล่าว และวิธีการดำเนินนโยบายเพื่อ บรรลุถึงจุดประสงค์เหล่านั้น โดยคำนึงถึงภาวะพิเศษของสิงคโปร์ ซึ่งเป็นประเทศเล็กที่ต้อง เผชิญกับปัญหาการอยู่รอดเป็นพิเศษ

สมมุติฐานของการศึกษา

ผู้เขียนได้ตั้งสมมุติฐานไว้ว่า ประเทศที่เล็กมีพลเมืองน้อยคอยทั้งปัจจัยทางเศรษฐกิจ

สังคม และทรัพยากรธรรมชาติ หากดำเนินนโยบายต่างประเทศอย่างรอบคอบก็สามารถทำให้ประเทศของตนอยู่รอด และเจริญรุ่งเรืองไม่แพ้ประเทศใหญ่ที่มีพลเมืองมาก และมีปัจจัยทางเศรษฐกิจ สังคม และทรัพยากรธรรมชาติเหนือกว่า

ขอบเขตของการศึกษา

การศึกษานโยบายต่างประเทศของประเทศใดก็ตาม จำเป็นที่จะต้องศึกษาย้อนไปถึงปัจจัยต่าง ๆ ที่เป็นผลเกี่ยวเนื่องกับนโยบายต่างประเทศของประเทศนั้น การศึกษานโยบายต่างประเทศของสิงคโปร์ก็เช่นกัน อย่างไรก็ตาม ผู้เขียนได้เลือกศึกษาเฉพาะปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับนโยบายต่างประเทศสิงคโปร์เท่านั้น ทั้งนี้เพื่อกองเนื้อความให้ตรงกับหัวข้อเรื่อง ดังนั้นนอกจากจะต้องศึกษาปัจจัยต่าง ๆ ที่จำเป็นแล้ว ขอบเขตของการศึกษาจึงเน้นหนักเฉพาะถึงความสัมพันธ์ระหว่างสิงคโปร์กับประเทศต่าง ๆ ที่มีผลก่อให้เกิดความกระทบกระเทือน หรือช่วยส่งเสริมการอยู่รอดของสิงคโปร์ในระยะ ๑๐ ปี คือ ตั้งแต่ปี ค.ศ. ๑๙๖๕ จนถึงปี ค.ศ. ๑๙๗๕ เท่านั้น

ประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษา

ในบรรดาประเทศแถบเอเชียอาคเนย์ สาธารณรัฐสิงคโปร์เป็นประเทศที่เล็กที่สุดและปราศจากซึ่งทรัพยากรธรรมชาติ แมกระทั้งน้ำที่ขบบริโลก ในทางการเมืองสิงคโปร์ยังต้องเผชิญกับปัญหาสำคัญคือ ทำอย่างไรจึงจะยืนหยัดอยู่ได้โดยลำพังตนเองท่ามกลางความยุ่งเหยิงทางการเมืองในภูมิภาค การศึกษานโยบายต่างประเทศของสิงคโปร์อาจช่วยทำให้เกิดความเข้าใจที่ยิ่งขึ้น ในปัญหาอันนโยบายต่างประเทศของประเทศเล็ก ๆ ที่แสวงหาการอยู่รอด เช่น สิงคโปร์ ซึ่งนับวันจะมีจำนวนมากขึ้นในโลก

การสำรวจการวิจัยอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง และวิธีดำเนินการศึกษา

จากการสำรวจของผู้เขียนตามห้องสมุดต่าง ๆ ปรากฏว่ายังไม่มีใครเขียนหนังสือเกี่ยวกับนโยบายต่างประเทศของสาธารณรัฐสิงคโปร์โดยตรง ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่าสิงคโปร์เป็นประเทศที่เกิดใหม่ คือ เพิ่งได้รับเอกราช และมีอธิปไตยโดยสมบูรณ์เพียง ๑๐ ปี หรืออาจจะ

เป็นเพราะว่าสิงคโปร์เป็นประเทศเล็ก ซึ่งคนไม่น้อยมักสรุปว่าประเทศที่เล็กอย่างสิงคโปร์ยอมทำอะไรได้ง่ายกว่าประเทศที่มีขนาดใหญ่ จึงมีหนังสือเกี่ยวกับนโยบายต่างประเทศของสิงคโปร์น้อยมาก

ควยเหตุดังกล่าวแล้วข้างต้น การเขียนวิทยานิพนธ์นี้ ผู้เขียนจึงต้องศึกษาค้นคว้าจากเอกสารต่าง ๆ ซึ่งประกอบด้วยเอกสารที่เกี่ยวกับนโยบายต่างประเทศของรัฐบาลสิงคโปร์ โดยความเอื้อเฟื้อของสถานเอกอัครราชทูตสาธารณรัฐสิงคโปร์ประจำประเทศไทย สุนทรพจน์ของนายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีต่างประเทศสิงคโปร์ที่กล่าวในโอกาสต่าง ๆ ประกอบกับนิตยสารต่างประเทศ เช่น Time Magazines, Newsweek, Far Eastern Economic Review, Keesing's Contemporary Archives และหนังสือพิมพ์ต่าง ๆ โดยผู้เขียนได้ประมวลเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการดำเนินนโยบายต่างประเทศของสิงคโปร์มาศึกษาวิเคราะห์พร้อมทั้งสุนทรพจน์ของผู้นำประเทศนี้ ลักษณะของการศึกษาจึงเป็นแบบ Documentary research ใช้เขียนแบบพรรณนา (Descriptive Methods) สำหรับการวิเคราะห์นั้น ผู้เขียนใช้หลักการทฤษฎีการเมืองเกี่ยวกับ (Linkage politics theory) ของเจมส์ เอ็น โรสเนา ทำการศึกษาหาสาเหตุถึงความสัมพันธ์ต่าง ๆ ระหว่างปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอก ที่มีผลทำให้สิงคโปร์ต้องดำเนินนโยบายต่างประเทศไปในรูปใด โดยเฉพาะอย่างยิ่งการดำเนินนโยบายเพื่อการอยู่รอดของตน

การเสนอเรื่อง

ผู้เขียนได้แบ่งวิทยานิพนธ์ออกเป็น ๗ บทด้วยกัน คือ

บทที่ ๑ : คือ บทนำ (ที่กล่าวถึงมาจนถึงนี้) เป็นบทที่กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของวิทยานิพนธ์ สมมุติฐานและขอบเขตของการศึกษา ประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษา และวิธีการในการดำเนินการศึกษา

บทที่ ๒ : กล่าวถึงหลักการ ในการกำหนดและการดำเนินนโยบายต่างประเทศโดยทั่วไป ซึ่งมุ่งศึกษาถึงปัจจัยต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอกว่ามีปัจจัยอะไรบ้างที่มีอิทธิพลกระทบกระเทือนต่อการกำหนดและการดำเนินนโยบายต่างประเทศโดยทั่วไป โดยได้ยึดหลักการทฤษฎีการเมืองเกี่ยวกับ (Linkage Politics Theory) ของ เจมส์ เอ็น โรสเนา เป็นแนวทางในการศึกษา

บทที่ ๓ : กล่าวถึงความเป็มาของสาธารณรัฐสิงคโปร์ โดยทาวความถึงประวัติศาสตร์ของสิงคโปร์พอสังเขป และเนหนักเฉพาะเหตุการณที่สิงคโปร์แยกตัวออกจากสหพันธมาเลเซียและได้รับเอกราชโดยสมบูรณ์ ในปี ค.ศ. ๑๙๖๕

บทที่ ๔ : เป็นการศึกษาดังสภาวะภายในของสิงคโปร์ว่า ปัจจัยและปัญหาภายในต่าง ๆ เช่น ปัญหาการเมือง เศรษฐกิจ ปัญหาเชื้อชาติและประชาชาติ ปัญหาอุดมการและกลุ่มผู้นำ ได้มีอิทธิพลกระทบกระเทือนต่อการดำเนินนโยบายต่างประเทศของสิงคโปร์อย่างไรบ้าง

บทที่ ๕ : ศึกษาถึงปัจจัยภายนอกที่มีผลกระทบกระเทือนต่อนโยบายต่างประเทศสิงคโปร์ เช่น ปัญหามรณาพทางดินแดนที่เกี่ยวพันกับประเทศเพื่อนบ้าน สถานการณ์ทางการเมืองในภูมิภาคเอเชียอาคเนย์ที่กระทบกระเทือนต่อสิงคโปร์ และอิทธิพลของประเทศมหาอำนาจ

บทที่ ๖ : ศึกษาถึงนโยบายต่างประเทศของสิงคโปร์ในทางปฏิบัติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการดำเนินนโยบายเพื่อการอยู่รอดของตน ซึ่งประกอบด้วยนโยบายไม่เข้ากับฝ่ายใด (Non-Alignment) นโยบายให้ความร่วมมือในภูมิภาค และนโยบายดวงคุณอิทธิพลของประเทศมหาอำนาจ

บทที่ ๗ : เป็นบทสรุปและวิเคราะห์หาแนวโน้มของนโยบายต่างประเทศของสิงคโปร์ในอนาคต จากปัจจัยต่าง ๆ เช่น ปัจจัยทางด้านภูมิรัฐศาสตร์ ปัจจัยทางด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคมและประชากร

ชื่อบุคคลและสถานที่ ๆ สำคัญ

สำหรับชื่อบุคคลและสถานที่ ๆ สำคัญที่เกี่ยวข้องกับประเทศสิงคโปร์ ที่ไม่มีปรากฏในพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานนั้น ผู้เขียนได้รับความร่วมมือจากเจ้าหน้าที่สถานเอกอัครราชทูตสิงคโปร์ประจำประเทศไทย ในการอ่านออกเสียง ตามสำเนียงของชาวสิงคโปร์โดยทั่ว ๆ ไป โดยผู้เขียนได้เขียนภาษาไทยทับศัพท์ภาษาอังกฤษไว้ทุกชื่อ